

30,000 Rbd., et Beløb, som de neppe overstige. Der vilde saaledes altsaa til egentlige Delinventomkostninger for Amtsraads-kredsen blive en Udgift af c. 76,000 Rbd. tilbage. For Kjøbstæderne udgjorde derimod Udgifterne til Delinventomkostninger i 1866 36,842 Rbd. Der vilde altsaa, da Landbefolkningen, som anført, er omtrent 6 Gange saa stor som Kjøbstadbefolkningen, indtræde et gunstigt Forhold i saa Henseende for Kjøbstæderne ved et Fællesskab med Amtsraads-kredsen med Hensyn til de nævnte Omkostninger. At der imidlertid desuagtet er Grund til at indføre et saadant Fællesskab, derom tror jeg ved Indbringelsen af Lovforslaget at have sagt Tilstrækkeligt. Underledes forholder Sagen sig derimod med Hensyn til de øvrige Omkostninger, som ere omtalte i § 1, idet Udgifterne til diæse og ialfald Udgifterne til smitsomme Sygdomme vistnok stille sig nok saa ugunstig for Landet som for Kjøbstæderne. Jeg skalde ogsaa med Hensyn til Udgifterne til smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene antage, at der er Sandsynlighed for, at de kunne blive af langt større Betydning i Amtsraads-kredsen end i Kjøbstæderne. Men jeg har ikke bestomindre, netop fordi det var min Betragtning, at Hensynet til Størrelsen af Udgifterne mindre maatte komme i Betragtning ved denne Sags Ordning end Hensynet til Tilvebringelsen af et rejsfærdigt, billigt og naturligt Forhold, ikke troet, at der burde lægges Vægt paa, om der ved Indførelsen af det foreslaaede Fællesskab fra den ene Parts Side vandtes Noget og fra den anden Parts Side tabtes Noget, eller omvendt. Dette er, hvilket jeg strax skal tage med, ogsaa Grunden til, at jeg har troet, at nogle Udgifter, som ikke ere ganske ubetydelige i Kjøbstæderne, ikke burde være Gjenstand for noget Fællesskab eller nogen Eigning. Deraf er den væsentligste Udgiften til syfilittiske Syge. Ogsaa i saa Henseende tror jeg imidlertid at have udtalt mig tilstrækkelig, da jeg indbragte Lovforslaget. — Om alle de Udgifter, som nu af mig ere omtalte, endogsaa i og for sig ikke ere saa ganske smaa, saa staa de dog derhos alle tilsammen i et overmaade ringe Forhold til samtlige Kommuneudgifter. De samtlige

Kommuneudgifter have i Amtsraads-kredsen — for Sammenligningens Skyld regner jeg naturligvis saavel Udgifterne i Sognekommunerne som i den egentlige Amtskommune sammen — i det samme Aar, som jeg nylig nævnte, nemlig i 1866, udgjort 5,218,000 Rbd., i Kjøbstadkommunerne derimod 1,767,000 Rbd. Efter hvad jeg allerede har nævnt om Størrelsen af den allervæsentligste af de heromhandlede Udgifter, Delinventomkostningerne, vil det altsaa ses, at alle de Udgifter, hvorom der her er Tale, kun staa i et meget ringe Forhold til alle de samlede Udgifter, der udredes af Kommunerne.

Hvad angaar Affattelsen af mit Lovforslags § 2, da indeholder denne egentlig kun en Gjentagelse for Amtsraads-kredsenes Vedkommende af Forordningen af 7de Juni 1843. Hvorvidt denne Bestemmelse i Lovforslaget maatte være aldeles nødvendig, er Noget, som jeg ganske skal henstille. Jeg tror forøvrigt, at det er sandsynligt, at Indenrigsministeren, selv om en saadan Bestemmelse ikke optoges, vilde ogsaa for Amtsraads-kredsenes Vedkommende kunne udfærdige en saadan Besejndtgjørelse som den, der nu efter hver Folketælling udfærdiges for Kjøbstædernes Vedkommende. — Med Hensyn til Lovforslagets § 3, som omhandler en Fordeling udover Grændsen af den enkelte Amtsraads-kreds med Kjøbstæder af de Summer, der kunne medgaa til Delinventager, der behandles af Kommissioner, skal jeg kun bemærke, at jeg tror, at der har været Trang til at faa en Bestemmelse af denne Art. Der har jo undertiden været Kommissionsager, som have medført meget betydelige Udgifter, og det kunde dog vel være tvivlsomt, om Regjeringen var berettiget til at paahvde en Fordeling af Omkostningerne ved saadanne Sager paa flere Amter end det, i hvilket den vedkommende Kommission havde sit Forum. — Med Hensyn til de to Udgifter, som ifølge Lovforslagets § 4, foruden den alt af mig nys omtalte, ikke skulle være Gjenstand for nogen Fordeling eller noget Fællesskab, skal jeg bemærke, at de i Forordningen af 26de Juni 1844 omtalte Amtsreiser i alt Væsentligt henhøre til de Udgifter, som naar de falde i en Kjøbstad, nærmest vedkomme